

Presentació de *La força de les paraules*

ANTONI PLADEVALL – Oló, 28 d'octubre de 2017

1. Una regressió sentimental a la infantesa. El llibre és una col·lecció de relats breus que evocuen vivències molt epidèmiques de la infantesa de l'autora al seu poble natal ordenats en 4 blocs que porten el nom de les estacions de l'any (tots formats per 6 peces llevat d'un, "Estiu", que en presenta 7, la primera de les quals es titula, justament, *La força de les paraules*). La seqüència completa de les 25 estampes sobre el seu diguem-ne viure petit dibuixen una nena molt sensible i observadora que no para de descobrir-se a ella mateixa i el món que l'envolta en una torrentada d'emocions que van de la fascinació a la vergonya, de la il·lusió a la por, de la crueltat a la pietat.

2. La nostàlgia de la vida viscuda com a motor literari. Un eco de l'immortal *tempus fugit* horacià ressona a les pàgines del llibre de Sala. No ens ve pas de nou; la infantesa, ben mirat, ha estat sempre una cantera molt rica en la literatura universal: Tolstoi, Durrell, Rilke ("La veritable pàtria de l'home és la infantesa") i Pavese ("L'home i el nen es troben, es reconeixen i saben que el temps s'ha esfumat": del conte "El camp de blat de moro" que figura dins *Fira d'agost*). La literatura catalana n'ha ofert darrerament uns quants exemples rellevants: Rafel Nadal (*Quan érem feliços*), Joan Francesc Mira (*El tramvia groc*) i Manuel Cuyàs (*El nét del pirata*).

3. Un retrat detallat i faceciós sobre les relacions familiars i veïnals, l'escola, els jocs innocents i els jocs perillosos, les tasques agrícoles i ramaderes. Les vivències personals i íntimes de la nena que va ser disparen les emocions i els sentiments humans més variats: la tendresa, el misteri de la mort, la fantasia, el primer enamorament, la descoberta del cos, la rebel·lia contra el poder clerical i, d'una manera especial, el veritable centre de gravetat de tot el volum: la força entre fascinant i enigmàtica de les paraules. La seducció o la inquietud que generen els mots indesxifrables de la infantesa en la línia de *Vocabulari familiar*, de Natàlia Ginzburg.

4. Una aposta literària de luxe. Els relats de *La força de les paraules* són orfebreria fina i delicada, or de molts quirats. Llengua rica i ritme infal·lible falquen una prosa molt destil·lada, molt mesurada, que cal assaborir lentament, molt a poc a poc, amb pauses constants i oportunes.

Miracle Sala és una gran enamorada de la llengua. Confia plenament en la màgia i el poder il·limitat de les paraules i no dubta a creure, així, que la literatura se sustenta més en el rigor i la bellesa de la construcció verbal que no pas en la història concreta que s'explica. És a dir: més en la potència del vehicle que no pas en totes les rutes possibles.